

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេមួយរយប័ត្រសិបបុរាមួយ

ការសន្យារបស់ប៉ានីយ៍ម្នាក់៖ ការបោះត្រាចុងក្រោយ
និងវិវរណៈនៃសម្បត្តិកណ្តាលអធុរក្ស

Jeff Pippenger
2024-04-16

នៃប៉ានីយ៍ ដល់ជាសម្ភារៈអា ភីលីព ដល់ជាខទីដប់បីដល់ខទីដប់បួន ក្នុងជំពូកទីដប់មួយ
នៃតម្រូវការដានីយ៍លៃ ដល់ជាបុរាណសាស្ត្រស្តីពីស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋ និងប្បត្តិស្ថាន
បំពេញអាទិភាពនៃការជាអធុរក្សបុរាណ ដល់ចេញមកពីអធុរក្សទាំងបុរាណ
ដល់ជាបុរាណសាស្ត្រស្តីពីស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋ
ត្រូវបានបោះត្រាដោយអធុរក្សយើងនូវសម្បត្តិស្នូលនៃប្រព័ន្ធប្រព័ន្ធនានា
ហើយជាបុរាណសាស្ត្រនៃការមកដល់របស់សាស្ត្រសម្បត្តិកណ្តាលអធុរក្ស
ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានព្រះបន្ទូលសន្យាមួយដល់បុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់នៅចុងចុងក្រោយ។

ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា អ្នកគឺជាព្រះសាសនា ហើយលើផ្ទៃមុខនេះ
ខ្ញុំនឹងសង់ពួកជំនុំរបស់ខ្ញុំឡើង;
ហើយទ្រង់នឹងស្តាប់នូវការនិយាយដ៏អស្ចារ្យនេះ។
ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់កូនស្រីនៃគ្រូសាសនាស្នាក់នៅអ្នក;
ហើយអ្វីក៏ដោយដល់អ្នកចង់នាំទៅនៃដី នោះនឹងត្រូវបានចងនាំស្តាប់ដល់;
ហើយអ្វីក៏ដោយដល់អ្នកស្វាមយនៃដីនៃដី
នោះនឹងត្រូវបានស្វាមយនៃស្តាប់ដល់។ ម៉ាថាយ 16:18, 19។

រយៈពេលនៃការបោះត្រា ដល់បានចាប់ផ្តើមនៅចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
នៃពេលវេលាដ៏មហិមាដ៏ក្នុងក្រុងញូយ៉កត្រូវបានបំផ្លាញចុះ
ហើយនឹងបញ្ចប់នៅពេលចាប់ផ្តើមនៃអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។ ផ្នែកចុងក្រោយបំផុតនៃរយៈពេលនេះ
កើតឡើងស្តីពីផ្នែកដ៏បង្កប់នៃផ្នែកនៃរយៈពេលនេះ។ នៅចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ព្រះអម្បាចាស់បានដឹកនាំសក្តារបស់ទ្រង់ឲ្យប្រទានកាន់មាត់បុរាណ ដល់នៃទីនោះ
ក្នុងចំណោមសេចក្តីពិតផ្សេងៗទៀត ពួកគេបានរកឃើញ «បុរាណវិទ្យា»
ដូចជាស្ថានភាពនៃការរកឃើញនៅក្នុងសម័យស្ថានភាពយូសៀស។ បន្ទាប់មក
ក្នុងរៀងរាល់ក្រោយបានចាប់ផ្តើមផ្តល់ការរំលង ហើយដំណើរការសាកល្បងមួយដល់បង
កើតឲ្យមានការញែកចេញនៃអ្នកចង់រកឃើញបង្កប់នៃក្រុម បានចាប់ផ្តើម។

ក្នុងការសម្រេចចំពោះពេញនៃប្រភេទពិរោះហាគុក ជំពូកទីពីរ
ផ្ទាំងគំនូរពិសិដ្ឋទាំងពីរត្រូវបានរកឃើញ
ហើយបានក្លាយជានិមិត្តសញ្ញានៃរយៈពេលបុរាណសាស្ត្រនោះ។
ដូចគ្នានឹងសារៈសំខាន់ដ៏ “ការជជែកដេញដោល” នៃហាគុក ជំពូកទីពីរ
បានចាប់ផ្តើមឡើង រវាងវិទ្យាសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ដល់វិទ្យាសាស្ត្រនៃភ្នែកចុងក្រោយ
ទាំងនឹងវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ប្បត្តិស្ថានដល់ក្របខ័ណ្ឌ
ដល់អាជីវិទ្យាសាស្ត្រនៃបន្ទាត់បន្ទាប់ ចាប់តាំងពីការបោះត្រានៅឆ្នាំ 1863។

ព្រះយស្មើរមានសន្តិភាព ទ្រង់នឹងប្រទាន «កូនស្រីនៃគរ»
ដល់បុរាណសុភវររបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃក្រោយ ហើយក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនេះ
ទ្រង់កំពុងសំដែងទៅលើវិធីសាស្ត្រព្រះគម្ពីរដ៏គួររំលឹក
ដែលផ្ទុកនូវកូនស្រីព្រះយាករណ៍ចាំបាច់សម្រាប់សុគាល់ បង្កកើតឲ្យមានម៉ាមូន
និងបុរាណសាស្ត្រព្រះយាករណ៍នៃអធិបតី និងសម្បជញ្ញវិញ្ញាណខ្មែរ។

“អស់អ្នកដែលសហគមន៍ជាមួយព្រះជាម្ចាស់
ដើរក្នុងពន្លឺនៃព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត។
ពួកគេមិនបង្កអប់រំព្រះបុរោសលោះរបស់ខ្លួន
ដោយបង្កឲ្យចម្លងរបស់ខ្លួននោះចំពោះព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។
ពន្លឺស្រស់ស្អាតស្មើគ្នាលើពួកគេ។
កាលណាពួកគេខិតជិតដល់ចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ជនដ៏នេះ
ការចំណេះដឹងរបស់ពួកគេអំពីព្រះគ្រីស្ទ
និងអំពីព្រះយាករណ៍ទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងព្រះអង្គ ក៏កើនឡើងយ៉ាងខ្លាំង។
នៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពួកគេមានតម្លៃតែតែប៉ុណ្ណោះ;
ដុំប្រាក់ស្រេចក្នុងឯកភាពជាមួយព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់។ ចំពោះពួកគេ
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានស្ថេរភាព
និងភាពគួរឲ្យស្ងៀមស្ងៀមលើអំពើទាំងអស់។ ពួកគេឃើញសារៈសំខាន់របស់វា
សេចក្តីពិតគួរឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពដល់ពួកគេ។ គោលលទ្ធផលនៃការយាងមកជាសាច់ឈាម
គួរឲ្យមានគុណប្រយោជន៍ដល់ស្រីមិនទាន់ស្រស់ស្អាត។ ពួកគេឃើញថា
ព្រះគម្ពីរគឺជាកូនស្រីនៃប្រវត្តិសាស្ត្រអាទិកំហាំងទាំងអស់
និងដោះស្រាយការលំបាកទាំងអស់។ អស់អ្នកដែលមិនព្រមទទួលពន្លឺ
និងដើរក្នុងពន្លឺ
នឹងមិនអាចយល់អំពីកំហាំងនៃសេចក្តីគោរពបូរណ៍បំផុតនៃព្រះបាទឡើយ
ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលមិនស្វែងរកសុខុមាលភាពក្នុងការលើកលែងឡើង
ហើយដើរតាមព្រះយស្មើរ នឹងឃើញពន្លឺនៃកូនស្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់។” The
Southern Watchman, April 4, 1905.

អ្នកដែលគួរឲ្យមានគំណាងដោយព្រះយស្មើរ ដែលជាមួយយស្មើបបួនពាន់
គឺជាអ្នកដែលទទួលយកសារឡាវឌីស ដែលមានមកដល់នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ហើយឥឡូវនេះកំពុងគួរឲ្យមានផ្សព្វផ្សាយវិញចាប់តាំងពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2023។
សារឡាវឌីសដែលមានមកដល់នៅឆ្នាំ 1856 គឺជាចំណេះដឹងកើនឡើងអំពី «បុរាណវិទ្យា»
ហើយនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទនាំឲ្យយើងស្វែងរកសុគាល់ទាំងនោះមកមគ្គុទ្ទាន
ហើយបន្ទាប់មកប្រទានជីវិតដល់ពួកគេ ពួកគេផ្តល់សេចក្តីប្រសើរឲ្យឡាវឌីសរបស់ទេវតាទីបី
ទៅកាន់ចលនាភិក្ខុខ្មែរដែលប្រកាន់យកយស្មើបបួនពាន់។
ការផ្តល់សេចក្តីប្រសើរឲ្យឡាវឌីសនេះគឺជាបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ពីព្រោះពួកគេគួរឲ្យមានភាពស្រស់ស្អាតដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជា «សេចក្តីពិត» ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជា «កូនស្រី»
ដែលបើកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតាភិក្ខុមជ្ឈមណ្ឌលនៃទីក្រុងភីឡាឌែល ថា៖ ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ព្រះដ៏ពិត
ព្រះអង្គដែលកាន់កូនស្រីរបស់ដទៃ ព្រះអង្គដែលបើក
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបិទបាន ហើយបិទ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចបើកបាន
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ឧត្តមសុគាល់អំពីរបស់អ្នកហើយ៖ មើល

ខ្ញុំឮបានដាក់ទុរាមួយដល់បើកចំហនៃមុខអ្នក
ហើយគុមានអ្នកណាអាចបិទវាបានឡើយ ដុបិតអ្នកមានកម្រិតតិចបន្តិច
ប៉ុន្តែត្រូវបានកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនបានបដិសេធព្រះនាមរបស់ខ្ញុំទេ វិវរណៈ
៣:៧-៨

វិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»

គឺជាកូនសោដលៃព្រះគ្រីស្ទមានសន្ទុយដល់បុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ
ក្នុងការប្រយុទ្ធជនលើ «ទ្រវា»។ «ទ្រវា» មួយ គឺជាកុម្មជន។

ហើយយ៉ាក្នុងប្រការភ្ញាក់ពីដំណើររបស់គាត់ ហើយគាត់បាននិយាយថា ពិតប្រាកដណាស់
ព្រះយេស៊ូវគង់នៅក្នុងទីកន្លែងនេះ ហើយខ្ញុំមិនបានដឹងឡើយ។
ហើយគាត់មានសច្ចក្តីខ្លាំង ហើយនិយាយថា
ទីកន្លែងនេះគួរឲ្យក្លាយជាខ្លាំងបំផុត! ទីនេះមិនមែនជាអ្វីផ្សេងឡើយ
គឺជាព្រះដ៏ណាស់របស់ព្រះ ហើយទីនេះជាទ្រវានៃស្តេចស្តេច។ លោកុបុប្ផតិ 28:16, 17។

សង្គ្រាមនៃក្រុងទ្រវាទាំងឡាយ

ជាតំណាងឲ្យសង្គ្រាមខាងសាសនានៃកើតមានឡើងរវាងសច្ចក្តីពិត
និងសច្ចក្តីខុសឆ្គង ហើយសច្ចក្តីខុសឆ្គងនៃសាសនារបស់បុរាណសុភ័ក្ត្រ គឺជាទ្រវានៃរក
ហើយសាសនារបស់អាដរនៃទីសលាវដ៏សង្ខេបក្នុងជំនឿ ក៏ជាទ្រវាមួយដែរ។
ទ្រវាអាដរនៃទីសលាវដ៏សង្ខេប តំណាងឲ្យកន្លែងដែលការជជែកព្រួយបារម្ភរបស់ហាហាគុក
ត្រូវបានសម្រេចបំពេញ។

នៅថ្ងៃនៃនោះ ព្រះយេស៊ូវនឹងក្លាយជាម្ចាស់ក្នុងស៊ីរីលូអ
ហើយជាម្ចាស់នៃស្ថានភាព ដល់សំណល់នៃបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់
ហើយជាវិញ្ញាណនៃសច្ចក្តីនិច្ចន័យ ដល់អ្នកក្នុងអង្គុយក្នុងការិនិច្ចន័យ
និងជាកម្រិតដល់ពួកអ្នកក្នុងលំដាប់នៃសង្គ្រាមទ្រវានៃទ្រវាក្នុង។ ប៉ុន្តែ
ពួកគេក៏មានផ្សេងដោយសារស្នា ហើយបានចេញពីផ្ទះដោយសារគ្រឿងស្រវឹងខ្លាំង
ទាំងសង្គម និងហោរាមានផ្សេងដោយសារគ្រឿងស្រវឹងខ្លាំង
ពួកគេត្រូវបានស្គាល់បែប ពួកគេចេញពីផ្ទះដោយសារគ្រឿងស្រវឹងខ្លាំង
ពួកគេផ្សេងក្នុងនិមិត្ត ហើយដល់ក្នុងការិនិច្ចន័យ។
ដុបិតទ្រវាអស់ពេញដោយកុម្មុត និងសច្ចក្តីសុមោកគ្រោះ
ដល់ថ្នាក់គុមានកន្លែងណាស្មោះឡើយ។ តើទ្រវានឹងបង្កើនចំណេះដឹងដល់នរណា?
ហើយនឹងផ្ទុកឲ្យនរណាដល់អំពើសច្ចក្តីបង្កើន?
គឺដល់ពួកអ្នកក្នុងលំដាប់នៃទ្រវានោះ ហើយដកចេញពីទ្រវាមួយ។
ដុបិតត្រូវបានបញ្ចេញគុតិលើបញ្ចេញគុតិ បញ្ចេញគុតិលើបញ្ចេញគុតិ បន្ទាត់លើបន្ទាត់
បន្ទាត់លើបន្ទាត់ នៅទីនេះបន្តិច ហើយនៅទីនោះបន្តិច។
ដុបិតទ្រវានឹងមានបន្ទូលទៅកាន់បុរាណនេះ ដោយបបួរមាត់អាក់អរ
និងដោយភាសាផ្សេងទៀត។ ដល់ពួកគេ ដល់ទ្រវាមានបន្ទូលថា នេះជាការសម្រាក
ដល់អ្នកអាចឲ្យមនុស្សសន្សើយហត់បានសម្រាក ហើយនេះជាការស្រវឹងស្រវឹងឡើងវិញ
ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមស្តាប់ឡើយ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវមានដល់ពួកគេថា បញ្ចេញគុតិលើបញ្ចេញគុតិ
បញ្ចេញគុតិលើបញ្ចេញគុតិ បន្ទាត់លើបន្ទាត់ បន្ទាត់លើបន្ទាត់ នៅទីនេះបន្តិច
ហើយនៅទីនោះបន្តិច ដើម្បីឲ្យពួកគេដើរទៅ ហើយដួលថយក្រោយ
ហើយត្រូវបាក់បែក និងជាប់អន្ទាក់ ហើយត្រូវចាប់យក។ ដូច្នេះ
ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ អ្នកទាំងឡាយជាមនុស្សសង្ខេប

ដដែលគ្រប់គ្រងបុរាណវិទ្យា៖ ដដែលនៃក្នុងក្រុងយូសាឡីម។ អសោយ 28:5-14

កូនស្រីនៃគភ៌ជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះគម្ពីរ

ដដែលគ្រូរមានបុរាណវិទ្យាដល់បុរាណវិទ្យាគ្រប់គ្រងព្រះនៃចុងចុងក្រុង ដោយព្រះបន្ទូល។

មានសេចក្តីពិតនៃក្នុងព្រះបន្ទូល ដដែលដូចជាសរសើរមែនគម្ពីរ
លាក់កំហាំងនៃក្រុងមេដៃ កំណប់ដដែលលាក់កំហាំងនោះ
គ្រូរមានរកឃើញដោយការស្រាវជ្រាវ ដូចជាអ្នកដឹកនាំស្រាវជ្រាវរកមាស និងប្រាក់។
ភស្តុតាងនៃសេចក្តីពិតរបស់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
គឺស្ថិតនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនោះផ្ទាល់។ បទគម្ពីរ
គឺជាគន្លឹះដដែលបើកបកស្រាយបទគម្ពីរ។
ន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅនៃសេចក្តីពិតក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
គ្រូរមានបើកសម្តែងដល់គំនិតរបស់យើង ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។

«ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅមេរៀនដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់សិស្សសាន្តសិស្សនៃក្នុងសាលារៀន
របស់យើង។ វាបង្ហាញអំពីព្រះហឫទ័យទាំងមូលរបស់ព្រះទាក់ទងនឹងកូនបុរស
និងកូនស្រីរបស់អាដាម។ វាជាច្បាប់នៃជីវិត
បង្ហាញនូវយើងអំពីចិត្តលក់ខណៈដដែលយើងគ្រូរបង្កើតសម្រាប់ជីវិតអនាគត។ យើងមិន
គ្រូរការពន្យល់ស្រាវជ្រាវប្រពៃណីដើម្បីបង្កើនបទគម្ពីរអាចយល់បានឡើយ។
ដូចគ្នានោះដែរ យើងក៏អាចសន្មតថា
ព្រះអាទិត្យពេលថ្ងៃត្រង់គ្រូរការពន្យល់ក្នុងបុគ្គលិតភាពស្រដៀងគ្នាដល់យើងចង់កៀងរបស់ផែនដី
ដើម្បីបង្កើនយើងរៀងរាល់ថ្ងៃរបស់វា។ សេចក្តីចូលដៃរបស់សង្គម និងអ្នកបម្រើព្រះ
មិនចាំបាច់ដើម្បីសង្កេតនោះមនុស្សពីកំហុសឡើយ។
អស់អ្នកដដែលស្រាវជ្រាវព្រះបន្ទូលទំនាយដ៏ទៃភាព នឹងមានពន្យល់។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ
កាតព្វកិច្ចគ្រប់គ្រងគ្រូរមានផ្ទៃក្នុងច្បាស់លាស់។
មេរៀនគ្រប់គ្រងដដែលមានផ្ទៃក្នុង គឺអាចយល់បាន។
មេរៀនគ្រប់គ្រងបើកសម្តែងដល់យើងអំពីព្រះរូបិកា និងព្រះរាជបុគ្គល។
ព្រះបន្ទូលអាចផ្ទុកនូវមនុស្សទាំងអស់មានបុរាណវិទ្យាដល់សេចក្តីសង្កេតនោះ។
នៅក្នុងព្រះបន្ទូល
វិទ្យាសាស្ត្រនៃសេចក្តីសង្កេតនោះគ្រូរមានបើកសម្តែងយ៉ាងច្បាស់។
ចូរស្រាវជ្រាវបទគម្ពីរចុះ ឧបិត្តាជាព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ
ដដែលកំពុងមានបន្ទូលនៅកាន់ព្រលឹង»។ Testimonies, volume 8, 157.

សំឡេងឡាយដដែលព្រះគ្រីស្ទមានបុរាណវិទ្យាដល់ក្រុមជំនុំនៅចុងចុងក្រុង

មានអំណាចដូចគ្នានឹងអំណាចដដែលមាន នៅពេលដដែលគ្រូរមានបុរាណវិទ្យាដល់ពាក្យស។

«ពាក្យសមានបង្ហាញសេចក្តីពិត ដដែលជាមូលដ្ឋាននៃជំនឿរបស់ពួកជំនុំ
ហើយឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវមានបុរាណវិទ្យាគិតយល់គាត់ក្នុងនាមជាតំណាងនៃបកាយទ
រំលងមូលរបស់អ្នកជឿ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា
“យើងនឹងប្រគល់កូនស្រីនៃគភ៌ស្ថិតនៅក្នុងអ្នក;
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដដែលអ្នកចង់នាំផែនដី នោះនឹងគ្រូរមានចង់នាំស្ថិតនៅក្នុង;
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដដែលអ្នកសុំរាយនាំផែនដី
នោះនឹងគ្រូរមានសុំរាយនាំស្ថិតនៅក្នុងដៃ”។»

«“ស្រីនៃគភ៌ស្ថិតនៅក្នុង” គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ព្រះបន្ទូលទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធជារបស់ព្រះអង្គ

ហើយគួរឲ្យមានរូបបញ្ចូលនៃទីនេះ។ ព្រះបន្ទូលទាំងនេះមានអំណាចបើក និងបិទស្ថានសួគ៌។ ព្រះបន្ទូលទាំងនេះប្រកាសលក្ខខណ្ឌដ៏ល្អនៃមនុស្សគួរឲ្យមានទទួល ឬគួរឲ្យមានបដិសេធ។ ដូច្នេះ កិច្ចការរបស់អស់អ្នកដដែលអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាភូមិនិរន្តរ៍ជីវិតដល់ជីវិត ឬនៃសេចក្តីសុលាប័នដល់សេចក្តីសុលាប័ន។ បសេកកម្មរបស់ពួកគេជាបសេកកម្មមួយដែលផ្ទុកទម្ងន់នឹងដោយលទ្ធផលអស់កល្បជានិច្ច»។ The Desire of Ages, 413.

អំណាចដ៏ល្អគួរឲ្យមានសម្រាប់តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ កាលណាគួរឲ្យមានដាក់ក្នុងដៃមនុស្ស គឺជាអំណាចនៃការណែនាំដ៏ល្អនៃការកំណត់សម្គាល់នៃក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បុរាណជាគោលការណ៍ដ៏សាមញ្ញបំផុត ហើយបុរាណជាគោលការណ៍ដ៏ផ្សេងៗទៀតបំផុតផងដែរ គឺថា សេចក្តីពិតគួរឲ្យមានបង្កកើតឲ្យយល់ឡើងដោយសក្តិភាពរបស់ពិរនាគ។

«អំពើអាក្រក់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយទៀត ដែលមានកើតឡើងក្នុងក្រុមជំនុំ គឺបងប្អូននាំគ្នាទៅតុលាការទាំងនៃគ្នា។ មានការរៀបចំទុកជាមុនយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ដោះស្រាយការលំហកនានាក្នុងចំណោមអ្នកជំនុំ។ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ផ្ទាល់បាន ប្រទានសេចក្តីណែនាំយ៉ាងច្បាស់អំពីរបៀបដែលបញ្ចប់ទាំងនេះគួរដោះស្រាយ។ «បើបងប្អូនរបស់អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើខុសចំពោះអ្នក» ព្រះអង្គគង់ឲ្យដោះស្រាយផ្តល់ដំបូន្មានថា «ចូរទៅប្រាប់កុំបុរសរបស់គាត់ដល់គាត់តែឯងរវាងអ្នកនិងគាត់ប៉ុណ្ណោះ។ បើគាត់ស្តាប់អ្នក នោះអ្នកបានឈ្នះបងប្អូនរបស់អ្នកហើយ។ ប៉ុន្តែបើគាត់មិនស្តាប់ទេ ចូរនាំមនុស្សម្នាក់ឬពីរនាក់ទៀតទៅជាមួយអ្នក ដើម្បីបិទគ្រប់ពាក្យទាំងអស់បានតាមដំណើរដោយមាត់សាក្សីពីរបីនាក់។ ហើយបើគាត់មិនព្រមស្តាប់ពួកគេ ចូរប្រាប់ដល់ក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែបើគាត់មិនព្រមស្តាប់ក្រុមជំនុំទេ ចូរឲ្យគាត់ដូចជាសាសន៍ដទៃ និងអ្នកយកពន្ធមុនីក្នុងចំពោះអ្នក។ ឧកញ៉ាប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាពិតថា អ្វីៗណាដែលអ្នករាល់គ្នាចង់នាំលើផ្ទៃនៃដី នោះនឹងគួរឲ្យមានចង់នាំស្ថានសួគ៌ដែរ។ ហើយអ្វីៗណាដែលអ្នករាល់គ្នាស្រាយនាំលើផ្ទៃនៃដី នោះនឹងគួរឲ្យមានស្រាយនាំស្ថានសួគ៌ដែរ»។ ម៉ាថាយ 18:15-18»។ កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, 304។

យ៉ាងហោចណាស់ មានសាក្សីខាងភូមិសាស្ត្រចំនួនបី អំពីសម័យកាលដែលមនុស្សសម្បូរនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់ គួរឲ្យមានបោះត្រា នៅពេលសម្រុកកណ្តាលអធុរក្ស។ ដោយចង់ចាំថា នៅពេលមានសម្រុកកណ្តាលអធុរក្ស នោះគឺយឺតពេលហើយក្នុងការទៅរកប្រទេស យើងយើងសក្តិភាពខាងភូមិសាស្ត្រនៃការប្រជុំជុំ Exeter ដែលផ្តល់ជាប្រឌិតទាហានអំពីចំណុចដ៏ល្អនៃស្ថានរបស់ព្រះនៃផ្ទះច្នៃក្រោយគួរឲ្យមានបោះត្រា ហើយយើងយើងសេចក្តីពិតនោះគួរឲ្យមានតំណាងដោយភូមិសាស្ត្រនៃ Caesarea Philippi ហើយក៏ដោយសក្តិភាពនៃសម្រុក Panium ក្នុងខេត្តដប់បីដល់ដប់បួន នៃដៃនីយ៍លើ ជំពូកដប់មួយផងដែរ។ បុរាណជាមានភាពមិនស្របគ្នារវាងគួរឲ្យបន្តតិច ក្នុងការកំណត់សាក្សីទាំងបីនេះថាជាសាក្សីខាងភូមិសាស្ត្រ ប៉ុន្តែខ្សែកំពុងប្រព្រឹត្តក្នុងនោះ ពីព្រោះភូមិសាស្ត្រ ជាផ្នែកមួយនៃបែបបទជាក់ជាមិនខាន ទាំងនៃ Exeter និង Caesarea Philippi។

ព្រះយេស៊ូវដាក់ពាក្យសុំនៅក្នុងភូមិសាស្ត្រពុយាករណ៍
ដល់មនុស្សមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់យើងខ្លួនសុចិត្តនៅក្នុងនោះ
នោះថ្ងៃចុងក្រោយ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់ក៏ប្រទានបញ្ជាមួយ។

ហើយយើងនឹងប្រគល់កូនសោះនៃគម្ពីរស្ថិតិដល់អ្នក;
អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកចង់នាំយើងនៃដី នោះនឹងត្រូវបានចងនាំស្ថិតិដល់;
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកស្រឡាញ់នៃយើងនៃដី
នោះនឹងត្រូវបានស្រឡាញ់នាំស្ថិតិដល់។ បន្ទាប់មក
ទ្រង់បានបង្កគាត់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ មិនឲ្យប្រាប់អ្នកណាឡើយថា
ទ្រង់ជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក
ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមបង្ហាញដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់អំពីរឿងនេះថា
ទ្រង់ត្រូវតែយោងទៅក្នុងយេស៊ូគ្រីស្ទ ហើយរងទុក្ខខ្លះៗនាដាច់រំពេចពីពួកចាស់ទុំ
ពួកសម្លេងចេសង្ស័យ និងពួកអាចារ្យ ហើយត្រូវគេសម្លាប់
ហើយត្រូវបានប្រទេសឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី។
នោះពាក្យស្នាមនាំទ្រង់ទៅមុខ ហើយចាប់ផ្តើមស្ថិតិបន្តទៅស្នាមនាំថា
បពិត្រព្រះអម្ចាស់ សូមកុំឲ្យការនេះកើតមានដល់ទ្រង់ឡើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបរិយាក
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពាក្យស្នាមថា អារក្សសាតាំងអើយ
ចូរថយទៅក្រោយខ្ញុំចុះ! អ្នកជាមុនដល់ដល់ខ្ញុំហើយ
ពីព្រោះអ្នកមិននឹកគិតដល់ការទាំងឡាយរបស់ព្រះទេ
គឺនឹកគិតតែដល់ការទាំងឡាយរបស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ។ ម៉ាថាយ 16:19-23។

ពាក្យ "Exeter" គឺជាឈ្មោះនៃទីក្រុងមួយនៅ Devon ប្រទេសអង់គ្លេស។
និរុត្តិសាស្ត្ររបស់វាអាចត្រូវបានគាត់ដានត្រឡប់ទៅកាន់ភាសាអង់គ្លេសបុរាណ
ដល់ក្នុងនោះវាត្រូវបានស្គាល់ថា "Exanceaster" ឬ "Execestre"។ គេជឿថា
ឈ្មោះនេះមានដើមកំណើតពីពាក្យអង់គ្លេសបុរាណ "Exe" (សំដៅទៅលើទន្លេ Exe
ដល់ទីក្រុងនោះសុចិត្តនៃលើទន្លេនោះ) និង "ceaster" (មានន័យថា "បន្ទាយឃុំម៉ាដ" ឬ
"ទីក្រុងដែលមានកំពែងជុំវិញ")។ ដូច្នេះ "Exeter" មានន័យថា ទាំង
"បន្ទាយនៃលើទន្លេ Exe" ឬ "ទីក្រុងដែលមានកំពែងនៅក្បែរទន្លេ Exe"។
ភូមិសាស្ត្រដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងការមកដល់ និងការសម្រេចបំពេញនៃ Midnight Cry
នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ Millerite បញ្ជាក់អំពីទីកន្លែងមួយដែលមានទីក
ដល់តំណាងឲ្យការចាក់ទម្លាក់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយក៏ជាចំណុចមួយដែលព្រះជាម្ចាស់កំពុងលើកឡើងកងទ័ពមួយ
ដើម្បីប្រកាសសារនៅកាន់ពិភពលោក ដល់ Sister White បានប្រាប់យើងថា
វាបានទៅដូចជា "tidal wave"។ រលកជំនឿរំជួល មិនមែនគ្រាន់តែជាទីកន្លែងទេ
ប៉ុន្តែជាទីកន្លែងត្រូវបានប្រទានឬទុក្ខភាពយ៉ាងខ្លាំងលើសលប់។

ប្រវត្តិសាស្ត្រមីឡិយ៉ាត គឺជាការបំពេញនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីព្រះយេស៊ូវដល់នាក់ ហើយ
យន្តនៅពេលដែលមួយនៃសេសប្អូនពាន់នាក់ត្រូវបាននាំទៅដល់ការបញ្ចប់នៃពេលវេលា
នោះគ្នា ពួកគេនឹងផ្ទុយមុខនឹងទៀតនូវសញ្ញាសំខាន់ៗដែលបានកំណត់នៃដើមនៃពេលវេលា
នោះគ្នា ព្រមទាំងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសន្តិភាពដ៏អិចស៊ីតឯង។
ទេវតាមួយបន្តិចមកជាមួយសារលុបដល់ ដល់តម្រូវឲ្យបរិភោគ។
សារនោះនឹងនាំទៅកាន់មូលដ្ឋានគ្រឹះ ហើយវានឹងប្រឈមមុខនឹងទាំងពីរជាមួយនឹង
"បុរាណវិទ្យា" នៃលើវិស័យ ជំពូក ២៦។ វានឹងបញ្ចូលវិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដល់ពាក្យស្នាមតំណាងថាជាការទទួលស្គាល់ថា

ព្រះយស្ទីវត្រូវបានចាត់បុរេដាក់ជាព្រះគ្រីស្ទ

នៅពេលនិមិត្តសញ្ញាដ៏ទៃភាពបានចុះមកក្នុងរូបសក្ខីភាព ដល់ជានិមិត្តរូបនៃថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។ វានឹងរួមបញ្ចូលការយល់ដឹងថា

ព្រះយស្ទីវគឺជាព្រះរាជបុត្រាដ៏ទៃភាពនៃព្រះ ហើយថា ដោយព្រះយស្ទីវបានយកសាច់ឈាមនៃ មនុស្សជាតិដែលបានផ្តល់ចុះមកដាក់លើអង្គភាពនៃភាពរបស់ទ្រង់

នោះទ្រង់ក៏ជាបុត្រមនុស្សដដែរ។

សេចក្តីពិតទាំងនេះនឹងបង្កកើតអន្តរាយបង្កគំហើញបុរាណ

ដូចដែលវាបានធ្វើការដោយថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១។

អ្នកទាំងពីរបុរាណនោះត្រូវបានគំរាមនូវក្នុងការប្រជុំជុំ Exeter

ដុបិតនៃក្នុងការប្រជុំជុំនោះ មានតែមួយត្រូវបានគាត់ឡើងដោយក្រុមមកពី

Watertown ដែលបានបដិសេធសារនៃការស្រុកនៃកណ្តាលអធិបតី

ដូចដែលត្រូវបាននាំមកតាមរយៈ Samuel Snow។ ពួកគេបានរៀបចំការប្រជុំក្នុងក្រុម

ដែលមានសំឡេងខ្លាំង និងពោរពេញដោយអារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង

ដល់ថ្នាក់មើលនូវការប្រជុំរបស់ Snow បានទៅជួបពួកគេ

ហើយជូនដំណឹងឲ្យបន្តថយសំឡេង។ នៅក្នុងការប្រជុំជុំនោះ

មានមនុស្សពីរបុរាណត្រូវបានសម្តែងឲ្យយឺត

ហើយទាំងពីរបានប្រកាសថាខ្លួនមានទំនាក់ទំនងនឹងទីក

ប៉ុន្តែមួយក្នុងចំណោមនោះជាការក្នុងក្រុម

និងគំរាមឲ្យពួកគេបញ្ចប់ខ្លួននៅក្នុងបុរេ។ ក្រុមនៅក្នុងតង់ Exeter

គឺជាកងទ័ពដែលជាទីក្រុង ហើយក៏ជាបន្ទាយផងដែរ

ពីព្រោះពួកគេកំពុងគំរាមជាគំរាមដល់អ្វីដែលសង្គមស្ថាប័នរបស់អសេគោល ដែលត្រូវបានលើកឲ្យ យល់ឡើងជាកងទ័ពខ្លាំងពួកដែលដោយសារសារនៃការស្រុកនៃកណ្តាលអធិបតី។

ក្នុងបុរាណសាស្ត្រដែលក្រុមមនុស្សទាំងពីរនោះត្រូវបានសម្តែងឲ្យយឺត

ពេញលេញតាមគំរាមឲ្យក្រុមទាំងពីរ។ ការសារភាពរបស់គាត់

ដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះយស្ទីវថាជាព្រះគ្រីស្ទ និងជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ នោះ

បានកើតចេញពីការបំផុសគំនិតរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ដុបិតព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលប្រាប់គាត់យ៉ាងច្បាស់ថា «សាច់

និងឈាមមិនបានបើកសម្តែងនៃការនេះដល់អ្នកទេ ប៉ុន្តែជាព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ

ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌»។ បន្ទាប់មក

នៅពេលព្រះយស្ទីវបានជូនដំណឹងដល់ពួកសិស្សអំពីឈ្មោះកាង ពេញលេញ

ដោយខ្វះខាតពីលើរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅពេលនោះ ក៏បាននាំព្រះគ្រីស្ទទៅ

«ហើយចាប់ផ្តើមស្ថិតិបន្តទៅសន្យា ដោយនិយាយថា

សូមកុំឲ្យការនេះកើតមានដល់ទ្រង់ឡើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ

ការនេះនឹងមិនកើតមានដល់ទ្រង់ទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបរិមក

ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពេញលេញថា ចូរថយទៅក្រោយខ្ញុំ សាតាំងអើយ

អ្នកជាមួយជំពប់ដល់ខ្ញុំ ដុបិតអ្នកមិនគិតដល់ការរបស់ព្រះទេ

គឺគិតតែដល់ការរបស់មនុស្សវិញ»។

ការផ្ទុះអារម្មណ៍របស់ពេញលេញ

ស្របគ្នានឹងការថ្វាយបង្គំដោយអារម្មណ៍ដែលកំពុងកើតមាននៅក្នុងតង់នៅ

Watertown នៅពេលដែល Samuel Snow កំពុងប្រកាសសារនៃស្នេហាពាក់កណ្តាលអធិបតី។

នៅកម្រិតនេះ ពាក្យសំណងឱ្យអ្នកទាំងឡាយដល់ជាបក្សឧបសម្ព័ន្ធសម្រាប់ការស្ថិតក្នុង ចំណោមមួយនៃបួនមីនបួនពាន់នាក់។

បក្សឧបសម្ព័ន្ធនេះតំណាងឱ្យពួកមួយដ៏មានបុរេ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយវាគឺជាសារ ហើយវាគឺជាចរិតលក្ខណៈ ខណៈដែលពួកមួយទៀតខ្វះបុរេ។ ក្នុងបរិបទនៃ Caesarea Philippi ព្រះគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមបរិកសម្បជ័យថា «ទ្រង់ត្រូវតែទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយទ្រង់ទុកខ្លួនជាចរិតនៃពួកចាស់ទុំ ពួកមហាបូជាចារុយ និងពួកអាចារុយ ហើយត្រូវតែសម្លាប់ ហើយនៅថ្ងៃទីបីត្រូវរស់ឡើងវិញ»។

ការខកចិត្តរបស់ពួកសិស្ស

នៅពេលព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះបានសម្រេចជាក់ស្តែងនៅលើយើងក្នុង គឺជាបុរេភូតិសាស្ត្រដែលបងស្តី វាយ ប្រើនិមិត្តបង្ហាញពីការខកចិត្តក្នុងថ្ងៃទី 22 ឧត្តរ ឆ្នាំ 1844 និងការខកចិត្តរបស់ពួកហាពេរី នៅពេលឆ្ងល់កាត់សមុទ្រក្រហម ដោយមានកងទ័ពរបស់ផារ៉ោនកំពុងដេញតាមមកពីក្រោយ ហើយទឹកសមុទ្រនៅខាងមុខពួកគេ។ សាក្សីទាំងអស់នោះសម្គាល់ពីច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ហើយការបរិកសម្បជ័យនៃខែ 13 ដល់ 15 នៃ ដានីយ៍លែ ជំពូក 11 ផ្តល់សក្ខីកម្មអំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលនាំទៅដល់ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យនេះ។ ក្នុងការផ្ទេរដូចនេះ ពួកវាក៏តំណាងឱ្យ «ផ្នែកនៃព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ដានីយ៍លែ ដែលទាក់ទងនឹងថ្ងៃចុងក្រោយ» ផងដែរ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ការសិក្សាយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នអំពីបុរេ និងអនុបុរេ បាននាំឱ្យមានការកត់សម្គាល់ថា ការឆ្លងព្រះគ្រីស្ទបានកើតឡើងក្នុងថ្ងៃដែល ក្នុងរដ្ឋកិច្ចបុរេប្រវត្តិដែលបានប្រទានដល់អ្នកអាល្លៃ ទៅពេលដែលកូនចៀមបុណ្យរំលងត្រូវបានសម្លាប់។ ដូចនេះ តើការសម្ភាសន៍បរិសុទ្ធ ដែលត្រូវបានតំណាងដោយថ្មនៃការជួសបាប—ដែលត្រូវនឹងថ្ងៃដប់ នៃខែទីប្រាំពីរ—ក៏នឹងមិនកើតឡើងក្នុងថ្ងៃដែលក្នុងឆ្នាំ ដែលត្រូវបានប្រារព្ធនៅក្នុងបុរេនេះនោះឬ? (សូមមើល The Great Controversy, 399)។ តាមការគណនាពេលវេលាគ្រឹះតាមរបៀបរបស់លោកម៉ូសេ នេះគឺថ្ងៃទី 22 ឧត្តរ។ នៅដើមខែសីហា ឆ្នាំ 1844 ក្នុងកិច្ចប្រជុំជម្រុញនៅ Exeter, New Hampshire ទស្សនៈនេះត្រូវបានលើកឡើង ហើយវាត្រូវបានទទួលយកជាកាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ការបំពេញទំនាយនៃ 2300 ថ្ងៃ។ បុរេសាប្តដូចអំពីស្តុក្រមុំពុលរូបរាងដប់នាក់ ក្នុងម៉ាថាយ 25:1-13 បានទទួលនូវសារៈសំខាន់ជាពិសេស—ការពន្យារពេលរបស់កូនកំលោះ ការរង់ចាំ និងការងោកង្គុយដក់របស់អ្នកដែលកំពុងរង់ចាំពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ការស្រុកឡើងនៃពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ ការបិទទ្វារ ជាដើម។ សារដែលថា ព្រះគ្រីស្ទកំពុងយាងមកនៅថ្ងៃទី 22 ឧត្តរ បានក្លាយជាសារដែលត្រូវបានស្គាល់ថាជា “សម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ”។ «“សម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រូវ”» អំពីឡើងវិញ បានសរសេរថា «ត្រូវបានប្រកាសដោយអ្នកជឿរាប់ពាន់នាក់»។ នាងបានបន្ថែមថា៖»

«ដូចជាលក្ខណៈសន្តិសុខនៃនោះ [នៃខែទីប្រាំពីរ] បានបោះកប់ពេញទាំងដៃនៃដី។ ពីក្នុងមួយទៅក្នុងមួយ ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ

ហើយទៅដល់តំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល វាបានរាលដាលទៅ
ដល់ថ្នាក់ដល់បុរាណបរិច្ឆេទរបស់ពួកវាដែលកំពុងរង់ចាំ
ត្រូវបានដាស់ឱ្យកញ្ឆក់ឡើងយ៉ាងពេញលេញ។—The Great Controversy, 400.»

«លុបចោលនៃការរីកសាយនៃសារនេះ ត្រូវបានពិពណ៌នាដោយអ្នកនិពន្ធជនលើ L. E.
Froom បានដកស្រង់យកមកដូចតទៅ៖

«បេសេស្តបានទុកកំណត់ត្រាថា សារនេះ Exeter “បានហោះទៅ
ដូចជានៅលើស្ថានបន្ថែម”។
បុរសនិងស្ត្រីបានបញ្ចប់បញ្ហាផ្ទៃក្នុងដំណើរតាមរថភ័យ និងផ្សារទឹក តាមរយៈសេះ
និងលើខ្នងសេះ ដោយកាន់កញ្ចប់ស្បែកក្រចក និងឯកសារ ចែកចាយវា
“យ៉ាងសម្បូរបែបដូចស្ថិតិលើក្នុងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ”។ រ៉ែត្រីបាននិយាយថា
“ការងារដែលនៅមុខយើង គឺត្រូវហោះទៅគ្រប់ផ្នែកនៃពិភពលោកដ៏ធំទូលាយនោះ
បន្តលើសញ្ញាព្រះមាន ហើយដាស់អ្នកដល់កំពុងដក់ឱ្យកញ្ឆក់ឡើង”។ ហើយ
Wellcome បន្តថ្លែងថា
ចលនានោះបានផ្ទុះឡើងដូចទឹកដល់ត្រូវបានដោះលែងចេញពីទំនប់។
ស្រដៀងគ្នាជាមួយនឹងការឡើង ត្រូវបានទុកឱ្យឈរនៅទីនោះដោយមិនបានច្បាស់លាស់
ហើយដំឡើងដល់ពេញវិញ ត្រូវបានទុកនៅក្នុងដីដោយមិនបានដឹកយក។
ការយាងមករបស់ពួកវាមុនបាត់ជិតមកដល់ហើយ។ ឥឡូវនេះ
គុមានពេលសម្រាប់របស់ផែនដីដូចនោះទៀតឡើយ។—The Prophetic Faith of Our
Fathers, Vol. IV, p. 816.»

«ក្នុងនាមជាសាក្សីផ្ទាល់ និងជាអ្នកចូលរួមក្នុងចលនានោះ អលែន រ៉ែត្រី
បានពិពណ៌នាអំពីលក្ខខណៈនៃកិច្ចការដ៏ល្អកំពុងពន្លឺឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សថា៖»

«អ្នកជឿបានឃើញការសង្ស័យ
និងសេចក្តីច្របូកច្របល់របស់ខ្លួនត្រូវបានដកចេញ ហើយសេចក្តីសង្ស័យ
និងសេចក្តីកុលាហានបានផ្ទុះឡើងចិត្តរបស់ពួកគេមានជីវិត។
កិច្ចការនោះគុមានអំពើផ្សេងៗនិយមទាំងឡាយដែលតែងតែបែងចែកឡើង
នៅពេលមានការរំភើបតាមមនុស្សដោយគុមានឥទ្ធិពលគ្រប់គ្រងនៃព្រះបន្ទូល
និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ....
វាមានលក្ខខណៈសម្បូរបែបដែលសម្គាល់កិច្ចការរបស់ព្រះនៅគ្រប់យុគសម័យ។
មានសេចក្តីអំណរដ៏រំភើបខ្ពស់ក្នុងបំណងនោះ
ប៉ុន្តែវិញមានការពិនិត្យស្រងេរកក្នុងចិត្តយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ការសាវភាពអំពើហាប
និងការលះបង់លោភិយ។ ការត្រៀមខ្លួនដើម្បីប្រឈមមុខជាមួយ
គឺជាបន្ទុកនៃវិញ្ញាណដែលឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង....»

«ក្នុងចំណោមចលនាសាសនាផ្សេងៗទាំងអស់ ចាប់តាំងពីសម័យពួកសាវកមក
មិនមានចលនាណាមួយដែលផុតពីភាពមិនគ្រប់លក្ខខណៈរបស់មនុស្ស
និងឧបាយកលរបស់សាតាំង បានច្រើនជាងចលនានៃរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ឆ្នាំ 1844
នោះឡើយ។ សូមប្រុងខ្លួន បន្ទាប់ពីបានកន្លងផុតទៅជាច្រើនឆ្នាំ [1888]
អស់អ្នកដល់បានចូលរួមក្នុងចលនានោះ
ហើយបានឈរយ៉ាងរឹងមាំលើទ្រឹស្តីនៃសេចក្តីពិត
នៃតម្លៃអារម្មណ៍នៃឥទ្ធិពលដ៏បរិសុទ្ធជននៃកិច្ចការដ៏មានពរនោះ
ហើយផ្ទុះបន្ទាន់ថា វាមកពីព្រះ។—Ibid., 400, 401។»

«ទោះបីជាមានភស្តុតាងនៃកិច្ចការមួយកំពុងសាយភាយពេញទាំងដីនៃដី ហើយទាក់ទាញមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ឲ្យចូលរួមក្នុងសហព័ន្ធនៃការយាងមកជាលើកទីពីរ និងមានអ្នកបម្រើព្រះបុរាណតែពីររយនាក់ពីព្រះវិហារផ្សេងៗមានប្រមូលគ្នាក្នុងការផ្សព្វផ្សាយសារនេះក៏ដោយ [See C. M. Maxwell, Tell it to the world, pp. 19, 20.]

ព្រះវិហារប្រូតេស្តង់ទាំងឡាយជាមួយមានបដិសេធនា
ហើយមានប្រវត្តិរាប់មួយរយឆ្នាំនៃសូចិត្តនៃក្នុងអំណាចរបស់ខ្លួន
ដើម្បីបង្កើនមិនឲ្យជនឆ្លើយតបការយាងមកជាប់រួមព្រះគ្រីស្ទសាយភាយទៅមុខ។ គុម
ននរណាម្នាក់ហ៊ានលើកឡើងនៃក្នុងពិធីថ្វាយបង្គំក្នុងព្រះវិហារអំពីសេចក្តីស
ង្ឃឹមនៃការយាងមកជាប់រួមព្រះយេស៊ូវឡើយ
ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកដទៃកំពុងរង់ចាំព្រឹត្តិការណ៍នោះ វាខុសប្រល័យកែទៅទាំងស្រុង។»

អលេនៃ វាយ បានពិពណ៌នាអំពីអ្វីដែលវាមានសភាពដូចម្តេច៖

«រាល់ពេលវេលាហាក់ដូចជាមានតម្កល់ និងសំខាន់បំផុតសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា
យើងកំពុងបំពេញកិច្ចការសម្រាប់អស់កល្បជានិច្ច ហើយថា
អស់អ្នកដទៃផ្សេងៗស្របគ្នា និងមិនយកចិត្តទុកដាក់
កំពុងសូចិត្តក្នុងគ្រូនោះច្រើនដល់បំផុត។
សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំមិនមានអ្វីមកហ្នឹងបិតឡើយ ហើយខ្ញុំមានយកព្រះបន្ទូលស
ន្យាដ៏មានតម្កល់របស់ព្រះយេស៊ូវមកផ្សព្វផ្សាយជាប់រួមខ្លួន....»

«ដោយការស្រវឹងរកចិត្តយ៉ាងខ្ពស់សាហាពុយយាម និងការសាភាពដោយសុភាពទាបទន់
យើងមានមកដល់ពេលវេលានៃការរង់ចាំដោយការអធិស្ឋាន។ រាល់ព្រឹក
យើងមានអារម្មណ៍ថា កិច្ចការដ៏បង្អស់បំផុតរបស់យើង
គឺគួរឲ្យឆន់ឆាយមាននូវភស្តុតាងថា ជីវិតរបស់យើងសូចិត្តនៃគ្រីស្ទរស់នៅចំពោះព្រះ។
យើងមានដឹងច្បាស់ថា បុរសនិបត្តិយើងមិនកំពុងរីកចម្រើនក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធទេ
នោះយើងប្រាកដជានឹងថយក្រោយ។
ការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើងចំពោះគ្មានទៅវិញទៅមកមានកើនឡើង;
យើងមានអធិស្ឋានជាច្រើនជាមួយគ្នា ហើយសម្រាប់គ្មានទៅវិញទៅមក។»

«យើងមានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងចម្ការផលឈើ និងព្រៃភ្នំច្បាញ
ដើម្បីបរិសុទ្ធនាជាមួយព្រះ និងដើម្បីឡើងថ្វាយសំណូមពររបស់យើងដល់ទ្រង់
ដោយមានអារម្មណ៍ច្បាស់លាស់ជាមុនអំពីវត្ថុមានរបស់ទ្រង់
នៅពេលយើងគួរឲ្យមានហ៊ុំព័ទ្ធដោយសុភារព្រះហស្តធម្មជាតិរបស់ទ្រង់។
សេចក្តីអំណរសែចក្តីសង្ឃឹមគ្រូនោះ មានសារៈចាំបាច់ចំពោះយើង ជាងអាហារ
និងភស្តុតាងរបស់យើង។ បុរសនិបត្តិពាក្យមានហ្នឹងចិត្តគំនិតរបស់យើង
នោះយើងមិនហ៊ានសម្រាក ឬដកលក់ឡើយ ទាល់តែគួរឲ្យមានបោះបង់ឲ្យហត់ទៅ
ដោយការយល់ដឹងថា យើងមានទទួលការពេញព្រះទ័យពីព្រះអម្ចាស់។—Life Sketches of
James White and Ellen G. White (1880), 188, 189.» Arthur White, The Ellen White
Biography, volume 1, 51, 52.